

[Justitsministeren.]

En Chauffør blev Kl. 6,20 Formiddag fundet dræbt med flere Revolverskud ved Rattet i sin Automobildroske. Man vil huske det, naar jeg nævner, at det var Damhusmordet. Den 30. Maj sker der et Drab og Voldtægtsforbrydelse i København. Et 4-aarigt Pige-barn bliver fundet skændet og kvalt, og Forbryderen blev ved Østre Landsrets Nævningeting idømt 16 Aars Tugthusarbejde — det er Prinsesse-gademordet. Den 15. Maj sker der igen et Drab i København. En Kvinde bliver fundet kvalt i sit Hjem, og anholdt blev hendes tidligere Kæreste og Samlever, der ved Østre Landsrets Nævningeting blev idømt Tugthusarbejde i 14 Aar — det er Dronningens-gademordet. Den 24. Maj sker der endnu et Rovmord i København. En enligboende Kvinde blev fundet dræbt med overskaaret Hals og en Mængde Knivstik og frastjaalet et Lommeur. Gerningsmanden blev ved Østre Landsrets Nævningeting den 17. Oktober idømt Tugthusarbejde paa Livstid.

Man ser, at her har vi to paa hinanden følgende Aar under den gamle Straffelov, der havde Dødsstraf, hvor et Sammenstød af Forbrydelser sker akkurat som det, vi her har faaet refereret af det ærede Medlem Hr. Løje. En saadan Ophobning af grove Forbrydelser kan selvfølgelig ikke undgaa i Øjeblikket at virke opskræmmende paa Befolkningen, men det kan ikke uden videre tages som Udtryk for en Stigning i Kriminaliteten. Vi ser da ogsaa af det, jeg her har refereret, at under den gamle Straffelov, hvor vi havde Dødsstraffen, skete den Slags Ting lige saa godt, som det skete i Fjor. I Aarene 1930—34 inkl., af hvilke 5 Aar de 3 første faldt under den gamle Straffelovs og de to sidste under den nye Straffelovs Herredømme, er der i alt begaaet 47 Drab og 48 Drabsforsøg, hvilket giver et aarligt Gennemsnit af 19 Drab eller Drabsforsøg eller ca. 5,4 om Aaret pr. 1 Million Indbyggere i Danmark. Det højste Antal af disse Forbrydelser i et enkelt Aar naaedes i 1923, der kan opvise ikke mindre end 24 Drab og Drabsforsøg, men af disse blev de 6 begaaet af Personer, der var sindssyge eller aandsvage.

I 1934 fandt altsaa kun — med „kun“ mener jeg set i Forhold til de andre Aar — 18 Drab og Drabsforsøg Sted. Dette Aar, som man nu finder saa forfærdeligt, kan derfor hverken paa Baggrund af det foregaaende Aar eller sammenlignet med Gennemsnittet af hele 5-Aaret tages som Udtryk for en stigende Kriminalitet. Til Sammenligning skal jeg blot anføre, at

der ifølge den officielle tyske Statistik fandt 493 Domfældelser Sted, idet jeg beder bemærket, at før talte jeg om Forbrydelser, medens jeg nu taler om Domfældelser, af hvilke der selvfølgelig er færre end af Forbrydelser, for det er jo ikke alle Forbrydelser, der fører til en Domfældelse, hvilket jeg senere skal gøre Rede for; men altsaa i Tyskland fandt 493 Domfældelser Sted i 1930 for Mord og Drab, hvilket i en Befolkning paa 66 Millioner vil sige 7,5 Drab pr. 1 Million Indbyggere. Som jeg gjorde opmærksom paa, har der selvfølgelig været betydeligt flere Forbrydelser, for Tallene paa Domfældelser maa, som jeg sagde før, være væsentlig mindre end Tallet paa begaaede Drab, dels fordi mange Forbrydelser trods al udvist Energi forbliver uopklarede, dels fordi Drabsmanden i adskillige Tilfælde har begaaet Selvmord efter Drabet, og endelig fordi Forbryderen i adskillige Tilfælde bliver Genstand for anden Behandling end Straf, fordi han t. Eks. er utilregnelig. Naar derfor Antallet af Domfældelser i Tyskland er 50 pCt. højere end Antallet af de anmeldte Forbrydelser her i Landet, er der ingen Tvivl om, at Kriminaliteten, for saa vidt angaar disse Forbrydelser, i Virkeligheden ligger langt over 50 pCt. højere end Kriminaliteten i Danmark.

For Englands Vedkommende stiller Forholdet sig saaledes, at der i 1931 og 1932 blev afsagt henholdsvis 262 og 258 Domme for fuldbyrde Manddrab. Det er henholdsvis 5,2 og 5,1 pr. 1 Million Indbyggere, hvilket ogsaa viser, at det samlede Antal Drab og Drabsforsøg maa være forholdsvis langt større end i Danmark. Vender vi os derefter til de nordiske Lande, stiller Tallene sig heller ikke til Ugunst for Danmark. I Aarene 1923—24 omkom i Norge gennemsnitlig 4,4 Personer pr. 1 Million Indbyggere ved Drab og i Sverige 4,2, medens Tallet for Finlands Vedkommende ligger paa omtrent det 20-dobbelte. Det tilsvarende Tal for Danmark i 1933—34 var gennemsnitlig 2,7. Det maa derfor betegnes som en Misforstaaelse, naar man tror, at vi for Tiden befinder os i en Periode, hvor Antallet af disse grove Forbrydelser er opadgaaende.

Ikke mindre uberettiget er det, som det i den sidste Tid jævnlige er sket, at betegne den gældende Straffelov som et utilstrækkeligt Værn for Samfundet mod forbryderiske Handlinger. Forholdet er tværtimod det, at den gældende Straffelov paa adskillige Punkter giver os langt virkningsfuldere Midler i saa Henseende end Straffeloven af 1866. Naar den ærede Forespørger derfor